

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
Í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.509/2022/8.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Innovelle Pharma Kft.
(1118 Budapest, Dayka Gábor utca 3.)

A felperes képviselője: Dr. Virág Péter Ügyvéd Iroda
(eljáró ügyvéd:
1144 Budapest, Ond vezér útja 35. VI/27.)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Bonnyai Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd:
1071 Budapest, Peterdy utca 36. B. épület 3/11.)

A per tárgya: versenyügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 2022. április 28. napján kelt 103.K.707.820/2020/21. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 103.K.707.820/2020/21. számú ítéletét részben, a bíróság kiszabásra vonatkozó részében megváltoztatja és az alperes VJ.21/-119/2019. számú határozatának a bíróságot kiszabó rendelkezését megsemmisíti és e körben az alperest új eljárásra kötelezi, egyebekben az ítéletet hatályában fenntartja.

A felek az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – felhívásra – 750.000 (hétszázötvenezer) forint kereseti- és 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) forint felülvizsgálati rész illetéket,

a fennmaradó 750.000 (hétszázötvenezer) forint kereseti és az 1.750.000 (egymillió-hétszázötvenezer) forint felülvizsgálati rész illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a 2020. október 21. napján kelt VJ/21-119/2019. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a 2016. október 1-jétől 2020 áprilisáig a CalciTrio® kalciumot, K2-vitamint és D3-vitamint tartalmazó étrend-kiegészítő filmtabletta és pezsgőtabletta készítmény népszerűsítése során alkalmazott
- 1) „a K2-vitamin segít, hogy a kalcium eljusson a vérből a csontokhoz és beépüljön oda”,
  - 2) „a K2-vitamin aktiválja az oszteokalcint, amely aktivált állapotban képes a kalciumot a csontszerkezetbe építeni”,
  - 3) „a K2-vitaminnak fontos szerepe van abban, hogy a kalciumot eljuttassa a vérből a csontokhoz és beépítse oda”,
  - 4) „Átütő felfedezés a K2-vitamin, mely a szervezetbe kerülő kalciumot a megfelelő helyre, a csontokba irányítja”,
  - 5) „D-vitamin segíti a kalcium felszívódását K2-vitamin pedig a beépülését” állítás esetében a második tagmondat1,
  - 6) „...K2-vitamint is tartalmaz. Ezek segítenek, hogy a kalcium hatékonyabban beépüljön a csontokba, hogy azok igazán erősek legyenek.”, valamint „kalcium mellett D és K2 vitamint is tartalmaz. Ezek együtt szükségesek ahhoz, hogy a kalcium hatékonyabban beépüljön a csontokba, hogy azok igazán erősek legyenek”,
  - 7) „(...) Ma már ahhoz, hogy a szükséges mennyiségű K2 vitaminnal lássuk el szervezetünket, naponta el kéne fogyasztanunk pl. 4 kg marhahúst, vagy 5 liter tejet, vagy 5 liter joghurtot. Mivel a mostani táplálkozási szokásokkal nehéz biztosítani a szervezetnek szükséges K2 vitamint, tanácsos ezt pótolni.”
- egészségre vonatkozó állításokkal tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot és ezáltal jogsértést valósított meg.
- [2] A jogsértés miatt a felperest 46 878 000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.
- [3] Indokolása szerint az egészségre vonatkozó állítások nem felelnek meg az Európai Parlament és a Tanács 1924/2006/EK Rendelete (2006. december 20.) az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról (a továbbiakban: 1924/2006/EK rendelet) feltételeinek, azaz tudományos megalapozottságuk nem nyert bizonyítást, - a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 14. §-ára is figyelemmel - valótlanok minősülnek. Kiemelte, hogy a 1924/2006/EK rendelet értelmében csak engedélyezett állítások, illetőleg a hogy a nem betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzékének megállapításáról szóló, a Bizottság 432/2012/EU rendelete (a továbbiakban: 432/2012/EU Rendelet) (9) preambulumbekzdése értelmében csak olyan állítások alkalmazhatók, amelyeknek a megfogalmazása a fogyasztó számára ugyanazzal a jelentéssel bír, mint egy, az egészségre vonatkozó engedélyezett állítás. Rögzítette, hogy 432/2012/EU Rendelet mellékletét képező, az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzékében (a továbbiakban: közösségi lista) a K-vitaminra vonatkozó állításként „A K-vitamin részt vesz a

normál csontozat fenntartásában” szöveg szerepel. Mellette az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: EFSA) általi értékelésre megküldött listán (a továbbiakban: konszolidált lista) szereplő, vonatkozó bejegyzés száma megnevezés alatt az 123, 127, 128, 2879 ID számok kerültek feltüntetésre. A kereskedelmi gyakorlatban jogszerűen a közösségi listás állítások alkalmazhatók, a konszolidált listás állítások nem.

- [4] A 432/2012/EU rendelet (9) preambulumbekkezdésében foglaltaknak megfelelés vizsgálata körében a határozata 169. pontjában szereplő táblázatban bemutatta, hogy a vizsgált 1-6. állítások az engedélyezett állításhoz képest a fogyasztó számára milyen eltérő, többlettartalmat hordoztak. Rámutatott arra, hogy a közösségi lista kifejezetten azért készült, hogy a tudományos vizsgálatot ne kelljen a tagállami hatóságoknak külön-külön elvégezniük, azt az EFSA, mint uniós szakhatóság elvégezte, és a vizsgált és tudományosan alátámasztott állításokat a listán közölte. Mindezek okán nem volt jelentősége a felperes azon hivatkozásának, miszerint az általa alkalmazott állítások valóságtartalma bizonyított, tudományos/szakirodalmi szinten alátámasztott, így a hivatkozott bizonyítékokat sem kellett vizsgálnia. A felperes nem igazolta továbbá, hogy az 1924/2006/EK rendelet 15. cikke szerinti engedélyezés iránti kérelmet terjesztett elő az általa alkalmazott állítások tekintetében.
- [5] Rögzítette, hogy a fogyasztó ügyleti döntésének vizsgálata a felperes magatartásának az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontja szerinti értékelése kapcsán szükséges. A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete (továbbiakban: 1169/2011/EU rendelet) 7. cikkének értékelése körében a fogyasztó ügyleti döntésének vizsgálata nem szükséges, mivel a magatartások a törvény erejénél fogva tisztességtelenek, semmilyen további külön feltételnek nem kell teljesülnie, így az sem vizsgálandó, hogy a gyakorlat befolyásolta-e az ügyleti döntést, mivel ezt a jogalkotó már feltételezte e magatartások vonatkozásában. E körben tehát a jogsértés megállapításához csak azt kell vizsgálni, hogy az összes tényállási elem megvalósult-e.
- [6] Hangsúlyozta, hogy az egészségre vonatkozó állítások kifejezetten olyan állítások, amelyek alkalmasak a fogyasztó ügyleti döntésének befolyásolására. Egyrésztől azért, mert minden fogyasztó vágya, hogy egészséges legyen, és ezért a fogyasztók egy része hajlandó is tenni, azaz olyan döntést hozni, amely alkalmas lehet arra, hogy egészségesebb legyen. Másrészt azért, mert a speciálisan a felperes terméke vonatkozásában tett egészségre ható állítás alkalmas arra, hogy más piaci szereplők termékétől megkülönböztesse, azaz a fogyasztót az egészségre ható állítással felruházott termék megvásárlására készítse.
- [7] Megállapította, hogy a felperes az 1-6. állításokkal a fogyasztókat megtévesztő, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot tanúsított, ezáltal megsértette a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete (továbbiakban: 1169/2011/EU rendelet) 7. cikk (1) bekezdés b) pontját, és ezzel, - tekintettel arra, hogy csak olyan egészségre ható állítást lehet tenni, ami vagy a közösségi listán szerepel, vagy a listára történő felvételfelvétel vonatkozásában egyedi kérelmet terjesztettek elő - megvalósította az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontjának bj) alpontja szerinti tényállást és ezzel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.
- [8] Rámutatott arra, hogy a felperes a 7. állítással azt sugallja a fogyasztók számára, hogy a kiegyensúlyozott és változatos étrend nem alkalmas a megfelelő mennyiségű K2-vitamin beviteléhez, amely állítással megsértette az 1924/2006/EK rendelet 3. cikk d) pontjában foglaltakat és az 1169/2011/EU rendelet) 7. cikk (1) bekezdés b) pontját, valamint megvalósította az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontjának bj) alpontja szerinti tényállást és ezzel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.
- [9] Indokai szerint a jogsértés megállapításán túlmenően a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 76. § (1)

bekezdés k) pontja alapján a bírság kiszabását is indokoltnak tartotta. Ennek összege meghatározásánál a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének a fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló, 12/2017. számú közleményében (a továbbiakban: Közlemény) és a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében foglaltakat vette figyelembe.

- [10] A bírság kiinduló összegének meghatározása során a jogsértő kereskedelmi kommunikáció nettó költségéből (281.989.084,- forint) indult ki, mert nem azonosított olyan körülményt, amely miatt a kommunikációs költség összege ne adna megfelelő viszonyítási alapot (220. pont).
- [11] A kiinduló összeg meghatározását követően került sor az alapösszeg kiszámítására. A kiemelten súlyosító és a közepesen súlyosító körülmények részletezését követően a 226. pontban rögzítette, közepes fokú enyhítő körülményként értékelte, hogy a B/315/2016. számú bejelentéssel kapcsolatos eljárás érintett adatkérő végzés formájában a jelen eljárásban vizsgált állítások közül kettőt, és mivel ezen állításokra a hivatkozott bejelentést követően indult versenyfelügyeleti eljárás nem terjedt ki, így abban a téves feltevésben lehetett a felperes, hogy ezen állítások nem jogsértőek.
- [12] Az alapösszeg meghatározását követően került sor a jogsértés ismétlődő jellegét közepes súlyú bírságnövelő tényezőként való figyelembevételére.
- [13] A jogsértéssel elért előnyt nem azonosított, ugyanakkor a felperesi vállalkozás KKV-jellegére és egytermékes voltára figyelemmel negatív eltérítést alkalmazott és a bírság összegét e körben jelentős mértékben csökkentette.
- [14] A bírságösszeg utolsó lépésének meghatározásaként utalt arra, hogy a Tpvt. 78. § (1b) bekezdése alapján a bírság összege legfeljebb a vállalkozás utolsó üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. Rögzítette, hogy a felperes nettó értékesítési árbevétele 2019-ben 468.780.000,- Ft volt, erre figyelemmel - mivel a számított bírságösszeg még a negatív elrettentés körében eszközölt csökkentést követően is jelentősen meghaladta a törvényi maximumot - , ezen összegre, azaz 46.878.000,- Ft-ra szállította le a bírságot.

A kereseti kérelem

- [15] A felperes anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértésekre hivatkozással támadta a határozatot; elsődlegesen a határozat megváltoztatását, a jogsértés megállapításának és a bírság kiszabásának a mellőzését, másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [17] Ítéletének indokolásában az 1-6. számú állítások kapcsán megállapított jogsértés jogszerűsége kérdésében az iránymutató gyakorlatból [Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-609/12., Kúria Kfv.II.37.673/2020/6., Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.050/2016/14.], az ide vonatkozó EK/EU rendeletek rendelkezéseiből, illetőleg az azokban megjelenő szabályozási célból, valamint a szabályozási folyamatból, arra következtetett, hogy kizárólag a 432/2012/EU rendelet mellékletében levő közösségi listán szereplő egészségre vonatkozó állítások szerepelhetnek a termékre vonatkozó kereskedelmi gyakorlatban, a közösségi listán ID számmal hivatkozott konszolidált listás egészségre vonatkozó állítások nem.
- [18] Rámutatott arra, hogy a 432/2012/EU rendelet mellékletét képező, az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzéke a K-vitamin tekintetében előzményi elemként említi a konszolidált listán szereplő négy ID számot. A konszolidált listán szereplő négy állításról az

EFSA állást foglalt, amelynek eredményeként született meg a közösségi listán szereplő, az Európai Bizottság által jóváhagyott állítás, amely egészségre vonatkozó állításként jogszerűen alkalmazható.

- [19] Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az 1169/2011 2011 EU rendelet 7. cikk megsértése körében a közösségi listán szereplő állításoknak kizárólagos bizonyító erőt kell tulajdonítani. Az Európai Bizottság által jóváhagyott közösségi listás állítás esetén felperesnek már nincs lehetősége arra, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban bizonyítsa az általa alkalmazott állítás megalapozottságát a konszolidált lista alapján, a közösségi listás állítás éppen azért került megalkotásra és elfogadásra, hogy azt uniós szinten elfogadottként mindenki kötelezően vegye figyelembe és alkalmazza, ne kelljen minden egyes hatósági eljárásban az adott állítás tartalmát bizonyítani. Mindezek miatt nem voltak figyelembe vehetők a felperes által csatolt szakirodalmi cikkek és egyéb bizonyítékok, amelyekkel az általa alkalmazott állítások tudományos megalapozottságát kívánta alátámasztani.
- [20] Rámutatott arra, hogy közösségi lista és konszolidált lista kapcsolata tekintetében az irányadó jogi szabályozás értelmezését az irányadó bírósági döntésekre figyelemmel a fentiek szerint maga elvégezte, nem merült fel az uniós jog értelmezésének szükségessége, ezért az EUB előtt előzetes döntéshozatali eljárást nem kezdeményezett, arra a peres felek sem tettek indítványt. Az irányadó uniós szabályozás egyértelműsége okán nem bírt relevanciával a felperes által hivatkozott és csatolt, az Európai Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóságától származó tájékoztatás a konszolidált listás állítások alkalmazhatóságával kapcsolatban.
- [21] Egyetértett azzal az alperesi okfejtéssel, hogy a 7. számú állításban feltüntetett nagy élelmiszer mennyiségek éppen azt a téves feltevést alakíthatják ki a fogyasztóban, hogy a kiegyensúlyozott étrenddel, tehát természetes úton szinte lehetetlen a szükséges K2-vitamin bevitele. Mindezzel pedig a felperes a saját reklámozott terméke irányába tereli a fogyasztót, sugallja felé, hogy a feltüntetett napi élelmiszer mennyiségek helyett könnyebb és tanácsosabb a felperesi étrend-kiegészítő termék fogyasztása. Mindezek mellett hiába tünteti fel a felperes, hogy a forgalmazott termék csak étrend-kiegészítő, a fenti tartalommal közölt reklám szerinti állítás alkalmas a fogyasztói döntéshozatal torzítására. Álláspontja szerint mindezek miatt jogszerűen állapította meg a határozatában az alperes, hogy a 7. számú állítással a felperes megszegte az Fttv. és az 1169/2011/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseit.
- [22] A bírsággiszabás körében rögzítette, hogy az alperes a határozatának 212-232. pontjaiban részletes és kimerítő indokolását adta annak, hogy a versenyfelügyeleti bírság összegét miként állapította meg. Részletezte a Közlemény bírsággiszabási lépéseit, és az alkalmazandó öt lépcsőből a jelen ügyben az első hármát alkalmazta figyelemmel arra, hogy az egyedüli céggként eljárás alá vont felperes miatt a vállalkozások együttműködése, továbbá az esetleges fizetési nehézségek, mint szempont nem jöttek szóba. A Közlemény alapján a vizsgált kereskedelmi kommunikációval kapcsolatos megállapítható költséget figyelembe vette a kiinduló összegnél, az alapösszeg megállapításánál követhetően és okszerűen emelte ki az értékelt enyhítő és súlyosító körülményeket, majd pedig a harmadik lépcsőben az előzményi bírság kiszabása, a felperesi KKV státusz, a jogsértő előny hiánya, továbbá az egytermékes jelleg miatt alkalmazott korrekciós tényezőket. A kúriai joggyakorlat szerint az alperesnek nem kötelezettsége matematikai műveletekkel levezetni, hogy miként jut el a bírság végső összegéig, okszerű indokát adta azonban annak, hogy a kiinduló összegből az egyes módosító tényezőket figyelembe véve az Fttv. 78. § (1b) bekezdése szerinti 10%-os felső bírsághatárt még mindig jóval meghaladó bírságösszeg lett volna megállapítható. Mindezek miatt – a határozat 232. pontjában írtak szerint – a 2019. évi éves nettó árbevétel 10%-ának megfelelő összegben, mint felső határban állapította meg a bírság összegét. Ez az összeg a kiinduló bírságösszegnek lényegében a hatodrészt teszi ki, ebből is látszik, hogy kiinduló összeghez képest az értékelt enyhítő és súlyosító körülményeket, korrekciós tényezőket figyelembe véve

sem szállhatott az alperes a bírságmaximum összege alá. Ezért alaptalanul érvelt a felperes azzal, hogy az alperes indokolatlanul alkalmazta a törvényi bírságmaximumot, nem mérlegelt egyéb körülményeket, illetve amennyiben mérlegelt, azokat a valóságban mégsem vette figyelembe. Ugyancsak emiatt hivatkozott alaptalanul arra, hogy a közepesen enyhítő körülményként értékelt téves feltételezését valójában nem vette figyelembe enyhítő körülményként az alperes, továbbá az enyhítő és súlyosító körülmények értékelésének hiányában az arányosság követelményét is sértette. Ezen kívül a felperes a jogalap körébe tartozó szempontokra hivatkozott a bírság mérséklése kapcsán – a kereskedelmi gyakorlata nem volt megtévesztő, semmilyen fogyasztói érdeksérelmet nem okozott, az alperes jogértelmezése logikátlan –, ezek azonban a bírságkiszabás körében nem voltak figyelembe vehetők.

- [23] Mindezekre tekintettel a felperes a keresetében nem hozott fel olyan indokot, mely alapján az alperesi mérlegelés okszerűtlensége megállapítható lett volna. Nem jelölt meg a felperes olyan konkrét szempontot a fentieken kívül, amit az alperes a bírság kiszabásánál okszerűtlenül vett volna figyelembe, vagy az okszerűség követelményét sértve nem vett volna figyelembe. Az alperes a határozatát a bírság összege tekintetében a mérlegelési jogkörben hozott határozatokra vonatkozó a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdése szerint indokolta, határozatából megállapíthatóak a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége, nem sérült a Tpvt. 78. § (3) bekezdése sem. Mindezekre tekintettel a kiszabott bírság mérséklésére sem látott lehetőséget.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatását, az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [25] Állította, hogy a jogerős ítélet tévesen értelmezte a 1924/2006/EK rendelet 10. cikk (1) bekezdését, az 1169/2011/EU rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pontját, valamint a 432/2012/EU rendelet.
- [26] Hangsúlyozta, hogy a kommunikációjában használt 1-6. állításokat nem lehet a 1169/2011/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdésének b) pontjába ütköző, jogszabálysértő magatartásnak minősíteni, ugyanis az állítások egyrésztől nem mutatnak túl a közösségi listás K-vitaminra vonatkozó állításon a 432/2012/EU rendelet (9) preambulum bekezdése és az EFSA K-vitaminra vonatkozó tudományos szakvéleményében leírtak alapján. Másrészt az állítások egyértelműen megfeleltethetők a közösségi listán ID 128 számmal szereplő konszolidált listás állításnak, amellyel kapcsolatosan az 432/2012/EU rendelet (6) preambulum bekezdése rögzíti, hogy egy e rendelet keretén belül megfontolásra került, egészségre vonatkozó állítás a konszolidált lista egy vagy több bekezdését is képviselheti, harmadrészt az Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóság állásfoglalása alapján a közösségi listán ID számmal szereplő konszolidált listás állítások - mint amilyen az ID 128-as is - használhatók a kereskedelmi kommunikációban. Végül utalt arra, hogy a közösségi listán ID számmal szereplő konszolidált listás állítások elfogadhatóságát az elsőfokú bíróság által hivatkozott korábbi törvényszéki gyakorlat (2.Kf.650.050/2016/14. sz. ítélet) és az annak alapját képező Viva Natura ügyben tett megállítások is megerősítik.
- [27] Hangsúlyozta, hogy a 7. állítás semmilyen hatással vagy tulajdonsággal nem ruházta fel a készítményt. Az állításában ugyanis egyrészt tényszerű módon lett feltüntetve, hogy a nevesített élelmiszerekből mennyit kellene naponta elfogyasztani a szükséges 45 mikrogramm

K2-vitamin biztosításához, másrészt konkrétan az az állítás, hogy „a mostani táplálkozási szokásokkal nehéz biztosítani a szervezetnek szükséges K2-vitamint...”, tényszerűen nem egyezik meg azzal a jelentéssel, amelyet ahhoz az alperes az elsőfokú bíróság által elfogadottan társít. Annak tartalma nem az, hogy kiegyensúlyozott étrenddel egyáltalán nem biztosítható a megfelelő mennyiségű K2-vitamin bevitele, amely az 1924/2006/EK rendelet EK Rendelet 3. cikke értelmében kifogásolható lenne. Habár ez utóbbi jogszabályhely megsértését sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem róta a terhére. A 7. állítással azonban a szükségképpen nem sérthette meg az EK Rendelet 3. cikkét sem. Ráadásul minden esetben feltüntette, hogy a CalciTrio termék étrendkiegészítő, mely nem helyettesíti a vegyes étrendet.

[28] Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes semmilyen módon nem támasztotta alá, hogy az általa alkalmazott állítások milyen módon sértenék az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontjának bj) alpontját és az Fttv. 3. § (1) bekezdését, azaz, hogy a K2 vitaminra vonatkozó kommunikációja valótlan információt tartalmazott volna, vagy a valós tényt olyan módon jelenítette volna meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítette volna, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas. Egy minden tekintetben valós (bizonyított orvosi tényeket tartalmazó, és az EU-s ágazati szabályozásnak is megfelelő) kommunikáció nem lehet alkalmas arra, hogy torzítsa a fogyasztói döntéshozatalt, következésképpen az állítások használatával az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontjának bj) alpontját és az Fttv. 3. § (1) bekezdését szükségképpen nem sérthette meg.

[29] Az elsőfokú bíróság téves jogértelmezése miatt indokoltnak tartotta az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését. A vitatott jogkérdés nem felel meg CILFIT-ügy (77/83. számú CILFIT-ügyben 1984. február 29-én hozott ítélet ECLI:EU:C:1984:91] kritériumainak, egyrészt, mert a téves jogértelmezés kihatott az ügy érdemére, másrészt, nem azonosított olyan EUB gyakorlatot, amely a jelen ügyben felmerült jogkérdés, azaz a közösségi lista és a konszolidált lista viszonyát rendezné, harmadrészt, észszerű kétely merül fel az uniós jog helyes értelmezése kapcsán. Továbbá az Európai Unióról szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikkének értelmében is fennáll az EUB-hez fordulás kötelezettsége abban a kérdésben, hogy úgy kell-e értelmezni egy egészségre vonatkozó állítás jogszerűségének megítélése kapcsán a 432/2012/EU rendeletet, hogy nemcsak kizárólag a 432/2012/EU rendelet mellékletében szereplő ún. közösségi listán szereplő egészségre vonatkozó állítások, hanem a közösségi listán ID számmal szereplő, kapcsolódó ún. konszolidált listás állítások is engedélyezett állításnak minősülnek, ezáltal egy az ún. közösségi listán ID számmal szereplő konszolidált listás állítás (így az ID 128-as) is felhasználható a kereskedelmi kommunikációban.

[30] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bírságkiszabás jogszerűségének vizsgálata körében megsértette a Kp. 85. § (5) bekezdésében és azon keresztül a Tpvt. 78. § (3) bekezdését. Az alperes a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében foglalt szempontokat érdemben nem mérlegelte, nem indokolta ugyanis, hogy milyen okból tartotta a maximum bírság kiszabását megállapíthatónak, figyelemmel az általa is egyértelműen azonosított enyhítő körülményekre, és az emiatt alkalmazott állítólagosan negatív eltérítésre, amely az alperes szerint a bírság összegét e körben igen jelentős mértékben csökkentette. Abban az esetben ugyanis, ha az alperes a jogszabálynak nem minősülő Közlemény alapján szabja ki a bírságot, és így az abban foglalt szempontokat veszi figyelembe, az nem járhat azzal az eredménnyel, hogy a Közlemény alapján számított bírság meghaladja a törvényi maximumot, akkor egyszerűen és minden indokolás nélkül kiszabhatja a törvény szerinti legmagasabb összeget. Az ily módon kiszabott bírság ugyanis azt jelentheti, hogy az alperes a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében foglalt szempontokat nem mérlegelte, vagy, hogy minden, a bírság körében számba vehető

- körülményt, a legsúlyosabbnak értékelt. A határozat indokolásából egyáltalán nem derül ki, hogy az alperes milyen okból tartotta a maximum bírság kiszabását megállapíthatónak
- [31] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta annak helyes indokaira tekintettel. A közösségi lista és a konszolidált lista viszonyát illetően kiemelte, hogy önmagában a felperes által hivatkozott tudományos szakcikkek megalapozottsága nem elégséges feltétele az alkalmazhatóságnak, ezt az uniós rendeletben erre feljogosított szervezeteknek is kimondottan el kell fogadniuk. Elfogadás hiányában a tudományos megalapozottság nem teszi jogszerűvé a hatásállítás alkalmazását.
- [32] Önmagában az a körülmény, hogy a 432/2012/EU rendelet melléklete egy oszlopában feltünteti az ID számokat, amelyeken az adott állításnak a konszolidációs listára történő felvételére sor került, nem ad okot arra, hogy ebből azt a következtetést vonjuk le, hogy a kereskedelmi kommunikációban a hatásállítások a Bizottság által jóváhagyott közösségi listás állítás helyett vagy mellett a konszolidációs listán alapuljanak.
- [33] A felperes állításával szemben a határozatból egyértelműen megállapítható, hogy az Fttv. rendelkezéseit mennyiben sérti a felperes kereskedelmi gyakorlata.
- [34] A Viva Natura ügyben tett megállapításokat nem lehet irányadónak tekinteni jelen ügyben, tekintettel arra, hogy a Viva Natura üggyel ellentétben jelen ügyben van közösségi listán szereplő állítás, így a konszolidált lista szerepe megszűnt.
- [35] Álláspontja szerint a határozat a bírságkiszabás körében is jogszerű, az ezt megállapító ítélet mind a vonatkozó jogszabályoknak, mind a kúria joggyakorlatnak megfelel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [37] A Kp. 120. § (5) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.
- [38] A Kúria szerint az eljáró bíróság a szükséges mértékben és helytállóan tárta fel a jogvita elbírálásához szükséges tényállást, azt megfelelő alaposítással rögzítette, amelyből az alkalmazandó európai uniós és hazai jogszabályi rendelkezések helytálló értelmezésével a jogsértés tekintetében jogszerű döntést hozott, ám a bírságkiszabás körében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem jogszabálysértő a határozat.
- [39] A jogsértés tekintetében a felperes a felülvizsgálati érelmében lényegében a keresetben foglaltakat ismételte meg, az elsőfokú ítéletet az alperesi határozattal szemben már felhozott kifogások mentén támadta. Az eljáró bíróság azonban a felperes minden jogi érvét körültekintően elemezte és elbírálta, a döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel. A fentiekben bemutatott indokai logikus, okszerű levezetést mutatnak, azok megisméltése nélkül, a felülvizsgálati kérelemre figyelemmel a Kúria a következőket hangsúlyozza.
- [40] Az 1924/2006/EK rendelet IV. fejezete 10. cikkének (1) bekezdésében rögzített főszabály szerint tilos az egészségre vonatkozó állítások alkalmazása, kivéve, ha azok az 1924/2006/EK rendeletben meghatározott konjunktív feltételeknek megfelelnek és az engedélyezett állítások listáján szerepelnek.
- [41] Az 1924/2006/EK rendelet 13. cikk (2) bekezdése szerint a tagállamok 2008. január 31-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátották az általános tudományos ismereteken alapuló egészségre vonatkozó állítások listáját a rájuk vonatkozó feltételekkel és a vonatkozó tudományos alátámasztásra való hivatkozásokkal együtt. A (3) bekezdés meghatározza, hogy a Bizottság a Hatósággal folytatott konzultációt követően – legkésőbb 2010. január 31-ig – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadja az engedélyezett állítások (1)

bekezdésben említett közösségi listáját és az állítások alkalmazására vonatkozó valamennyi szükséges feltételt.

- [42] Amint azt a 432/2012/EU rendelet (1) preambulumbekendése is megerősíti: Az 1924/2006/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésének értelmében tilos az élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó állítások alkalmazása, kivéve, ha a Bizottság az említett rendeletnek megfelelően engedélyezte őket, és szerepelnek az engedélyezett állítások listáján.
- [43] A 432/2012/EU rendelet bevezető rendelkezéseiből továbbá az is kiderül, hogy az „engedélyezett állítások” lista alapját a tagállamok által megküldött ún. nemzeti listákból összeállított konszolidált lista képezi. E konszolidált listát az EFSA értékelt, és – e konszolidált lista alapján – „több, egészségre vonatkozó állítás esetében arra a következtetésre jutott, hogy ok-okozati összefüggés állapítható meg egy adott élelmiszercsoport, élelmiszer vagy annak valamely alkotóeleme és az állított hatás között. Azon egészségre vonatkozó állításokat, amelyekre e megállapítások vonatkoznak, és amelyek megfelelnek az 1924/2006/EK rendeletben foglalt követelményeknek, engedélyezni kell az 1924/2006/EK rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint, továbbá fel kell venni az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások listájára.” [432/2012/EU rendelet (7) preambulumbekendés]. Ennek megfelelően a konszolidált listán belül azon állítások köre, amelyeknél a fenti ok-okozati összefüggés kimutatható, a 432/2012/EU rendelet „Az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzéke” című mellékletének „Állítás” elnevezésű második oszlopában szerepel, amelyhez képest a melléklet hatodik, „Az EFSA-értékelésre megküldött konszolidált listán szereplő, vonatkozó bejegyzés száma” elnevezésű oszlopában szereplő bejegyzések kiegészítő információként szolgálnak, és az ID szám nem más, mint a tagállam által megküldött és konszolidációs listára felvett állítás azonosító száma, amely ugyanakkor nem utal az engedélyezés tényére. Tehát a Bizottság által engedélyezett állítások listája a melléklet hatodik oszlopában rögzített bejegyzés számok mögötti állítások értékeléséből szűrődött ki. Mindezzel összhangban áll az Európai Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóságának állásfoglalása, amely szerint az engedélyezett állítás akár több közösségi listás állítást is képviselhet.
- [44] Az Európai Bizottság 2012-ben fogadta el az engedélyezett állítások közösségi listáját (432/2012/EU rendelet), amiből következően a konszolidált lista a közösségi lista elfogadásáig volt alkalmazható.
- [45] A 432/2012/EU rendelet (11) preambulumbekendése azt is egyértelművé teszi, hogy a konszolidált listának csak azon állításai használhatók továbbra is az 1924/2006/EK rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése szerint, amelyeket az EFSA még nem értékelt vagy a Bizottság még nem mérlegelt, és amelyek jegyzékét a Bizottság honlapján (https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/resources/docs/claims_pending.pdf) közzétette.
- [46] Az engedélyezett hatásállítások jegyzéke nem végleges, nem zárt, egyedi kérelem benyújtásával az állítás listára történő felvételét lehet kérni. Az engedélyezni kért állítások az EFSA által kezelt konszolidációs listára kerülnek fel és a beazonosíthatóság érdekében ID számot kapnak, amelyek csak addig alkalmazhatók jogszerűen, amíg azokat az Európai Bizottság ki nem értékeli. Ha azonban van engedélyezett állítás, akkor a konszolidált listán ID számmal feltüntetett állítás nem alkalmazható.
- [47] A fentiekből következően azzal a tartalommal használható az ID 128-as állítás, ami engedélyezett állítások jegyzéke második oszlopában szerepel, nevezetesen „a K-vitamin hozzájárul a normál csontozat fenntartásához.
- [48] Az egyes egészségre vonatkozó állítások jogszerű alkalmazásához tehát a felperesnek azt kellett volna bizonyítékokkal alátámasztania, hogy az általa alkalmazott állítások az Európai Bizottság által engedélyezett – az 1924/2006/EK rendelet 13. cikk (3) bekezdésében meghatározott közösségi listán szerepelnek, vagy az Európai Bizottság által még nem értékelt

állítások esetén az EFSA által kezelt konszolidált listán szerepelnek, vagy amennyiben az állítás sem a közösségi, sem a konszolidációs listán nem szerepel, a vállalkozás egyedi kérelem benyújtásával az állítás listára történő felvételét kérte az 1924/2006/EK rendelet 15. és 18. cikkében foglalt előírások szerint, és azt az Európai Bizottság elfogadta, vagy az átmeneti rendelkezések szerint az értékelés még folyamatban van. A felperes azonban egyik feltétel fennállását sem igazolta, sem a versenyfelügyeleti eljárásban, sem a közigazgatási perben. Ennek hiányában a 432/2012/EU rendelet mellékletében rögzített közösségi listás állítás volt jogszerűen alkalmazható a termék népszerűsítése során.

- [49] A Bizottság 432/2012/EU rendelete (6) preambulumbekzdése értelmében értékelésében az EFSA leszögezte, hogy egyes beadványok esetében különböző állított hatásokra is történt utalás, míg egy és ugyanazon állított hatás több beadványnak is tárgyát képezte. Ebből adódóan egy egészségre vonatkozó állítás a konszolidált lista egy vagy több bekezdését is képviselheti.
- [50] A (9) preambulumbekzdése kimondja, hogy az 1924/2006/EK rendelet egyik célkitűzése annak biztosítása, hogy az egészségre vonatkozó állítások valóságúek, világosak, megbízhatók és hasznosak legyenek a fogyasztó számára. Ennek érdekében figyelembe kell venni az egészséggel kapcsolatos állítások megszővegezését és megjelenítését. Amennyiben tehát az állítások megfogalmazása a fogyasztó számára ugyanazzal a jelentéssel bír, mint egy, az egészségre vonatkozó engedélyezett állítás, mivel ugyanolyan összefüggést mutat ki egy adott élelmiszercsoport, élelmiszer vagy annak valamely alkotóeleme és az egészség között, akkor azokra az egészségre vonatkozó, engedélyezett állításokkal azonos felhasználási feltételek vonatkoznak.
- [51] A kiemelt preambulumbekzdések tehát nem azt jelentik, hogy kizárólag a több ID számú bejegyzést képviselő közösségi listás állítást lehet alkalmazni a kereskedelmi gyakorlatban. Más szavakkal is meg lehet fogalmazni a közösségi listás állítást, ám az az engedélyezett állítás jelentéstartalmához képest tartalmi többletet nem hordozhat, az élelmiszer és az egészség között csak ugyanolyan összefüggést mutathat ki, mint az engedélyezett állítás. A tartalmi azonosság vizsgálatát minden egyes, e második oszlopban tételesen nem szereplő állítás vonatkozásában el kell végezni.
- [52] Az alperes a határozat 162. pontjában táblázatos formában bemutatta, hogy az 1-6. számú felperesi állítások az engedélyezett állításhoz képest a fogyasztó számára mely eltérő, többlet tartalmat hordozott. Az abban foglaltakat a felperes nem cáfolta. Mivel eltérő- és többlettartalommal bíró állítás alkalmazása a (9) preambulumbekzdésből következően nem engedélyezett, ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az 1-6. az állítás nem felel meg az 1924/2006/EK rendelet feltételeinek.
- [53] A felperes által az alperesi ellenkérelemre megküldött előkészítő iratban bemutatott honlapon (https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/public/?event=search) található adatbázis sem igazolja, hogy ezen táblázat formájában közzétett adatbázis – amely struktúrájában a 432/2012/EU rendelet mellékletét követi – minden oszlopa, beleértve az ID számokként megjelenő EFSA azonosítót, engedélyezett („authorized”) állítást tartalmaz, amire tekintettel kétség merülhetne fel a közösségi és a konszolidált lista viszonyának értelmezését illetően.
- [54] A felperes által hivatkozott Viva Natura döntés szintén nem alkalmas az uniós jog téves értelmezésének alátámasztására, tekintettel arra, hogy a Viva Natura ügyben vizsgált jogsértés időszaka az átmeneti időszakra, azaz a 432/2012/EU rendelet hatályba lépése előtti időszakra esett, amikor a 432/2012/EU rendelet mellékletében foglalt állítások jegyzékének kizárólagos jellege – a fent kifejtett értelemben – még nem érvényesült.
- [55] Az uniós jogszabályok hatékony és egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállami bíróságok jogosultak az EUB-hoz fordulni, hogy annak értelmezése által az adott uniós jogi rendelkezés(ek) jelentéstartama pontosan meghatározásra kerüljön. Az EUMSZ

267. cikk (3) bekezdése szerint, ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel uniós jogi rendelkezés értelmezésére vonatkozó kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az EUB-hoz fordulni. E kötelezettség alól az EUB *CILFIT és társai* ítélete értelmében a tagállami bíróság akkor mentesül, ha (1.) a felmerült kérdés nem releváns, (2.) a szóban forgó uniós jogi rendelkezést az EUB már értelmezte, vagy (3.) az uniós jog helyes alkalmazása annyira nyilvánvaló, hogy az semmilyen észszerű kétségnek nem enged teret (283/81. sz. *CILFIT és társai* ítélet, EU:C:1982:335, 21. pont). Abban az esetben, ha a végső fokon eljáró bíróság előtt e helyzetek valamelyike felmerül, nem köteles az EUB-hoz fordulni még akkor sem, ha az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdést az előtte folyamatban lévő eljárásban részt vevő valamelyik fél veti fel (C-561/19. sz. *ConSORZIO Italian Management* ítélet, ECLI:EU:C:2021:799, 57. pont).

- [56] A Kúria szerint az uniós jog értelmezése kétséget kizáróan kihatott az ügy érdemére, mivel az ügyben felmerült jogkérdés a Kúria által a közvetlenül alkalmazandó uniós jogforrás (432/2012/EU rendeletet) megfelelő értelmezése alapján dönthető el.
- [57] Erre nézve irányadó EUB joggyakorlat nem lelhető fel. A jogerős ítéletben hivatkozott C-609/12. sz. *Ehrmann* ítélet (ECLI:EU:C:2014:252) a jelen ügy megítélése szempontjából nem releváns, mivel annak tárgya a 432/2012/EU rendelet 10. cikk (2) bekezdésének időbeli hatálya volt, illetve ezidáig az EUB más döntése sem értelmezte a közösségi lista és a konszolidált lista viszonyát.
- [58] A fent kifejtettek alapján megállapítható, hogy az előzetes döntés kérése kötelezettségének *CILFIT és társai* ítéletben foglalt feltételrendszere alapján nem merült fel észszerű kétely az uniós jog megfelelő értelmezését illetően. Ebből következően a Kúria nem tartotta szükségesnek, hogy az EUB-tól előzetes döntést kérjen.
- [59] A Kúria szerint – helyállónak értékelve az alperes és az elsőfokú bíróság álláspontját - a 7. állítás összességében azt sugallja a fogyasztó számára, hogy megváltozott az élelmiszerek K-vitamin tartalma, ezért hiába próbál kiegyensúlyozott és változatos étrendet követni, a megfelelő K2-vitamin mennyiség bevitele természetes úton szinte lehetetlen. Az étrendkiegészítő jelleg kapcsán tett hivatkozás érdemben nem befolyásolja azt az állítás egészéből tükröződő üzenetet, hogy manapság a fogyasztónak szinte lehetetlen természetes úton megfelelő mennyiségű K2-vitaminhoz jutnia, függetlenül attól, hogy hogyan táplálkozik. Sőt, az állítás legvégén közvetlen felhívást is intéz a fogyasztókhoz a K2- vitamin pótlására, melyből szintén az olvasható ki a fogyasztók számára, hogy a K2-vitamin pótlása indokolt táplálkozási szokásoktól függetlenül, adott esetben még a változatos és kiegyensúlyozott étrend ellenére is. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben a határozat 206. pontjában a 7. állítás kapcsán megállapította az 1924/2006/EK rendelet 3. cikk d) pontjában foglaltak megsértését, az ezzel ellentétes felperesi állítás iratellenes.
- [60] Az alperes azt is részletesen kifejtette a határozatában (VIII.3.), hogy az Fttv. rendelkezéseinek megsértése miben nyilvánult meg, kiemelve, hogy az 1169/2011/EU rendelet 7. cikkének értékelése körében a fogyasztó ügyleti döntésének vizsgálata nem szükséges, mivel e magatartások a törvény erejénél fogva tisztességtelenek, ezért az ezzel ellentétes felperesi hivatkozás sem alapos.
- [61] A bíróságra irányadó rendelkezéseket a Tpv. 78. §-a tartalmazza. A 78. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az eljáró versenytanács bíróságot szabhat ki azzal szemben, aki a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó jogsértő magatartást valósít meg.
- [62] A Tpv. 78. § (1b) bekezdése szerint a bíróság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve azon - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoport a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja
- [63] A felek által sem vitatottan az alperesi határozatban kiszabott 46.878.000 forintos bírság a Tpv. 78. § (1b) bekezdésében meghatározott bírságmaximumnak megfelelő mértékű.

- [64] A Tpv. 78. § (3) bekezdése alapján a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértés magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát, különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdeke és sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
- [65] A Kp. 85. § (5) bekezdése szerint a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.
- [66] Az alperes támadott határozata 220-231. pontjaiban részletesen elemezte a bírság kiinduló összegét, alapösszegét, a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint a korrekciós tényezőket, figyelembe véve a bírságmaximumot is.
- [67] A közigazgatási perben a bíróság jogszerűségi vizsgálatot végez, akkor is csak jogszabálysértés esetén semmisítheti meg a határozatot, ha a döntést a hatóság mérlegelési jogkörben hozta. A Kp. rendelkezése értelmében a mérlegelési jogkörben hozott döntés akkor jogszerű, ha a közigazgatási szerv a jogot rendeltetésszerűen gyakorolja, az egyedi ügy sajátosságait megfelelően, logikusan, a súlyukhoz igazodóan értékeli, indokolásában számot ad a mérlegelés folyamatáról, levezeti, hogy mely körülményt, milyen súllyal értékelt, melyiket milyen okból hagyta figyelmen kívül. A bíróságnak a kereset keretei között azt kell megítélnie, hogy a mérlegelés szempontjairól, azok értékeléséről a hatóság számot adott-e, kifejtett érvrendszere követhető, meggyőző-e. Felülmérlegelésre csak jogszabálysértés esetén van lehetőség, ha az indokolás hiányos, okszerűtlen, logikailag ellentmondó, vagy iratellenes tényálláson alapul.
- [68] Egységes a kúriai joggyakorlat a tekintetben, hogy a Közlemény nem jogszabály (Kfv.VI.37.026/2022/8.), azonban annak alkalmazása, az arra való utalás nem helyettesítheti azt, hogy a határozatból a mérlegelés szempontjai, egyes körülmények értékelésének egymással összevethető súlya ki kell, hogy tűnjön. A hatóságnak külön jogszabályi előírás hiányában nem szükséges számszakilag levezetnie a mérlegelési jogkörben összegszerűen meghatározott bírságösszeget, azonban amennyiben a mérlegelés bemutatásának, ezt a módját választja, úgy azt az összes értékelt körülményen végig kell vezetnie annak érdekében, hogy a mérlegelésének okszerűsége megállapítható legyen.
- [69] A Kfv.VI.37.785/2018/9. számú határozatában a Kúria elvi élel leszögezte, hogy a versenyfelügyeleti bírság összegének meghatározásakor a versenyhatóság anyagi jogi mérlegelést végez. Ennek során köteles betartani egyrészt a bírság maximumát megjelölő jogszabályhelyet, másrészt az eset összes körülményét mérlegelnie kell, különösen a Tpv. 78. § (3) bekezdésében írt szempontokat.
- [70] A közigazgatási bírságkiszabás felülvizsgálata során kialakult bírói gyakorlat (Kfv.III.37.083/2016/4., Kfv.III.37.599/2017/6., Kf.V.39.083/2021/8., Kfv.III.37.147/2021/13.) alapján a bíróságnak nincs jogszerű lehetősége a kiszabott bírság felülmérlegelésére. A jogsértés akkor állapítható meg, ha az alperes valamely releváns körülményt okszerűtlenül nem mérlegelt, vagy a mérlegelése tárgyává tett szempontot az okszerű mérlegelés elvárásával ellentétesen vette figyelembe.
- [71] A bírságkiszabásra a bírságminimum és a bírságmaximum között kerülhet sor oly módon, hogy a kiszámított bírságösszegnek az enyhítő körülmények és a csökkentő tényezők figyelembevételét is tükröznie kell.
- [72] A Kúria hangsúlyozza, hogy önmagában abból a körülményből, hogy az alperes a Közleményt alkalmazta nem következik, hogy a bírságkiszabás jogszerű volt, és önmagában

az sem elegendő a jogszerűséghez, ha a határozat bemutatja, hogy az egyes bírságkiszabási szempontokat milyen nyomatékkal értékelte.

- [73] A jogsértést az okozza, hogy az alperes a bírság összegének meghatározása során olyan kiindulási összeget vett alapul, amely alapján – annak ellenére, hogy közepes súlyú enyhítő körülményt és csökkentő tényezőket vett figyelembe – a számított bírságösszeg még csökkentést követően is jelentősen meghaladta a Tpvt. szerinti bírságmaximumot.
- [74] A Kúria rámutat arra, hogy akár egy jogsértés is megalapozhat maximális bírságot, azonban ez esetben az alperesnek be kell mutatnia, hogy az enyhítő körülményekre és a bírságcsökkentő tényezőkre tekintettel mégis miért kellett bírságmaximumnak megfelelő összeget kiszabni. Ha pedig annak ellenére, hogy enyhítő körülményt és csökkentő tényezőt vett figyelembe, azonban olyan súlyosító körülményeket tárt fel, amelyek kioltják az enyhítő körülmények és csökkentő tényezők hatását, akkor erre kell kitérnie az indokolásában. A határozat indoklása azonban ilyet nem tartalmaz, hanem csupán azt, hogy az enyhítő körülményre és a csökkentő tényezőkre is figyelemmel a bírságmaximum összegére szállította le a bírságot. Mindez önmagában súlyosan sérti a Tpvt. bírságkiszabásra vonatkozó rendelkezéseit.
- [75] A bírságkiszabás során az alperes a jogszabálynak nem minősülő Közleményben foglaltakra volt messzemenőig figyelemmel, a Tpvt. 78. § rendelkezéseit ténylegesen nem, hanem csupán formálisan vette figyelembe. Mindez azt eredményezte, hogy a bírságkiszabás során túllépett a Tpvt. által meghatározott törvényes kereteken. Tévesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi bírságkiszabás nem sérti a Kp. 85. § (5) bekezdését és a Tpvt. 78. § (3) bekezdését.
- [76] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján úgy változtatta meg, hogy alperes határozatának a bírságot kiszabó rendelkezését megsemmisítette és e körben az alperest új eljárásra kötelezte, egyebekben az ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [77] A megismételt eljárásban az alperes a bírságkiszabás során köteles betartani egyrészt a bírság maximumát megjelölő jogszabályhelyet, másrészt az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében írt szempontokat és mindennek tükröződnie kell a kiszabott bírság összegében.

A döntés elvi tartalma

- [78] *Egészségre vonatkozó állításként a közösségi listás állítások alkalmazhatók, a konszolidált listás állítások pedig csak azok Bizottság általi elfogadásáig.*
- [79] *Az egyes egészségre vonatkozó állítások jogszerűen akkor alkalmazhatók, ha azok az Európai Bizottság által engedélyezett – az 1924/2006/EK rendelet 13. cikk (3) bekezdésében meghatározott közösségi listán szerepelnek, vagy az Európai Bizottság által még nem értékelt állítások esetén az EFSA által kezelt ún. konszolidált listán szerepelnek, vagy amennyiben az állítás sem a közösségi, sem a konszolidációs listán nem szerepel, a vállalkozás egyedi kérelem benyújtásával az állítás listára történő felvételét kérte, az 1924/2006/EK rendelet 15. és 18. cikkében foglalt előírások szerint, és azt az Európai Bizottság elfogadta, vagy az átmeneti rendelkezések szerint az értékelés még folyamatban van.*
- [80] *A versenyfelügyeleti bírság összegének meghatározásakor a versenyhatóság anyagi jogi mérlegelést végez. Ennek során köteles betartani egyrészt a bírság maximumát megjelölő jogszabályhelyet, másrészt az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében írt szempontokat.*
- [81] *Bírságmaximum egy jogsértés miatt is kiszabható, ez esetben azonban az alperesnek meg kell indokolnia, hogy a Tpvt. 78. § (3) bekezdésben az enyhítő körülményekre és a*

bírságcsökkenő tényezőkre tekintettel mégis miért kellett bírságmaximumnak megfelelő összeget kiszabni az eljárás alá vont vállalkozással szemben.

Záró rész

- [82] A részleges pernyertességre tekintettel a felek maguk viselik az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket.
- [83] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése, az Itv. 39. § (1) bekezdése és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított kereseti részilleték és az Itv. 39. § (1) bekezdésében és 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási részilleték megfizetésére a részben pernyertes felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles, míg a fennmaradó kereseti és felülvizsgálati részilleték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.
- [84] A felperes kérelmére a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. november 10.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró